

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Стара Загора, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIII–ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Жения Иванова

при участието на секретаря Невена Иванова
като разгледа докладваното от Жения Иванова Гражданско дело №
20235530102846 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно обективно съединени иски с правно
основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. с чл. 430, ал.1 ТЗ и с правно основание
чл.422, ал.1 ГПК във вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът „Уникредит Булбанк“ АД твърди, че се е снабдил със заповед
за изпълнение по чл.410 ГПК срещу П. К. В. по ч. гр.д. 5349/2022 г. на РС –
Стара Загора. Тъй като длъжникът не бил открит на известните му адреси и в
изпълнение на указанията на заповедния съд, ищецът предявявал настоящите
искове за установяване на вземанията по заповедта.

Ищецът твърди следните обстоятелства, на които основава вземанията
си:

Между Банката и ответницата бил сключен на 19.01.2021 г. договор за
банков кредит по Програмата на Министерски съвет на Република България
за гарантиране на безлихвените кредити за защита на лица, лишени от
възможността да полагат труд поради пандемията от COVID – 19, по силата
на който на П. К. В. бил отпуснат кредит в размер на 6 900 лева. Същата
преустановила плащанията по кредита през м.февруари 2022г.

Предвид горното Банката обявила кредита за предсрочно изискуем, за
което длъжникът бил уведомен на 04.07.2022г.

Искането на ищеца до съда е да бъде признато за установено по отношение на ответницата вземането на Банката за следните суми: сумата в размер на 6900 лева – главница по сключен на 19.01.2021 г. договор за банков кредит по Програмата на Министерски съвет на Република България за гарантиране на безлихвените кредити за защита на лица, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID – 19, мораторна лихва за забава в размер на 112,93 лева за периода от 15.02.2022 г. до 24.11.2022 г. и законната лихва за забава върху главницата, считано от 25.11.2022г. до окончателно ѝ изплащане. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК особеният представител на ответника П. К. В. е подал писмен отговор на исковата молба, с който заявява, че оспорва претенциите изцяло по основание и размер.

Твърди, че не са се осъществили предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита, тъй като ответницата не била уведомена от Банката за това, а съгласно трайно установената съдебна практика, за да настъпи предсрочна изискуемост следвало длъжникът да бъде уведомен. Позовава се на съдебна практика в тази насока.

На горепосоченото основание моли исковете да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание ищецът „Уникредит Булбанк“ АД, чрез процесуалния си представител, заявява, че поддържа исковете по изложените в исковата молба доводи, като излага допълнителни такива в насока, че отпусната по договора за кредит сума е усвоена от ответника и че вземанията не са погасени по давност.

В съдебно заседание ответникът П. К. В., чрез процесуалния си представител, оспорва исковете. Признава факта на сключения с ищеца договор за банков кредит, но твърди, че не е получавал сумата по него, поради което за него не възниква задължение да я върне. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във връзка с чл. 12 ГПК, намира за установено следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 5349/2022 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, съдът е издал в полза на „Уникредит Булбанк“ АД против П. К.

В. заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист за следните суми: сумата от 6900,00лв. /шест хиляди и деветстотин лева/ - главница по договор за банков кредит по Програмата на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19 №671/0000/P00000000459945 от 19.01.2021г., сумата от 112,93лв. /сто и дванадесет лева и 93 стотинки/ – лихва за просрочена главница за периода от 15.02.2022г. до 24.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда - 25.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането, както и разноски по делото, представляващи държавна такса в размер на 140,26лв. /сто и четиридесет лева и 26 стотинки/ и адвокатско възнаграждение в размер на 642,54лв. /шестстотин четиридесет и два лева и 54 стотинки/. Заповедта за изпълнение по чл. 417 ГПК е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 ГПК, поради което и в изпълнение на указанията на заповедния съд по чл. 415, ал.1, т.2 ГПК, ищецът е предявил настоящите иски за установяване на вземанията по заповедта.

Видно от представения по делото договор за банков кредит по Програмата на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19 №671/0000/P00000000459945 от 19.01.2021г., ведно с Приложенията към него, ищецът се е задължил да предостави на ответницата кредит в размер на 6900 лева, а ответницата да върне сумата съгласно погасителен план, неразделна част от договора, без да дължи заплащане на договорна лихва, а само на законна такава в случай на забава, с падеж на първа погасителна вноска – 15.02.2022г., с падеж на последна погасителна вноска - 19.01.2026г.

Видно от уведомление по чл. 60, ал.2 ЗКИ банката е уведомила ответницата, че в случай, че не изпълни доброволно просрочените си задължения в 30 – дневен срок от получаване на уведомлението, кредитът ще се счита за предсрочно изискуем. Уведомлението за обявяване на кредита за предсрочно изискуем е връчено от ЧСИ С. при условията на чл. 47, ал.5 ГПК – съставен е протокол за три посещения на адреса на лицето, в който е отразено, че са направени служебни справки за адрес и за регистрирани трудови договори на В., като поради неоткриването ѝ на единствения известен адрес и поради липса на регистрирани трудови договори, е залепено

уведомление по чл. 47, ал. 1 ГПК на 18.06.2022г.

За изясняване на обстоятелствата по делото е назначена съдебно-икономическа експертиза, съгласно заключението по която (неоспорено от страните, което съдът кредитира като пълно, ясно и съответстващо на писмените доказателства) се установява, че на 21.01.2021г. сумата от 6900 лева по процесния договор за кредит е била преведена по банковата сметка на ответницата, като сумата е усвоена изцяло, а не е направена нито една погасителна вноска по договора. Вещото лице е изчислило, че обезщетението за забава възлиза на 112,93лв. за периода от 15.02.2022г. до 24.11.2022г.

При така установеното от фактическа страна, съдът, от правна страна, намира следното:

Съгласно чл. 430, ал. 1 ТЗ с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока.

По своята правна характеристика договорът за банков кредит е двустранен, възмезден, консенсуален и формален, при който целта, за която се отпуска сумата по кредита, е релевантна за съществуването на самия договор. В изпълнение на вече сключен договор за банков кредит, за банката възниква задължение за отпускане на уговорената с договора парична сума, чрез превод по посочена разплащателна сметка, в рамките на уговорения между страните срок за усвояване на кредита. При безкасово плащане, релевантно за завършването му е заверяването на сметката на кредитополучателя със съответната сума по кредита, или чрез изплащане в наличност сумата на задължението на кредитора. В този смисъл решение №125 12.07.2013 г. по т.дело № 910/2012 година на ВКС, II т.о.

В случая сключването на договора и предоставянето на сумата по него чрез превод по банкова сметка на ответницата се установява от събраните по делото писмени доказателства и от заключението на СИЕ. Оттук следва ирелевантността на възражението на особения представител, че няма доказателства, че ответницата лично е извършвала плащания чрез картата.

Неоснователно е и възражението на особения представител на ответницата е, че кредитът не е бил надлежно обявен за предсрочно изискуем.

За да настъпи предсрочна изискуемост на кредита, е необходимо: да са настъпили уговорените в договора за кредит обстоятелства за упражняване на потестативното право на банката – кредитор; банката да заяви, че упражнява правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем и това волеизявление да достигне до кредитополучателя.

В случая съдът приема, че е осъществена хипотезата на фингирано връчване на уведомлението на Банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, поради неплащане на повече от една погасителни вноски (чл.25 от договора за кредит). Връчването на уведомлението е извършено от частен съдебен изпълнител (чл. 43 ЗЧСИ), като е спазена процедурата по чл. 47 ГПК и отсъствието на адресата е надлежно удостоверено (чл.26 от договора). Всъщност в хода на настоящото съдебно производство ответницата също не бе открита на постоянния си и настоящ адрес и предвид липсата на данни и за действащ трудов договор, съобщението до нея е приложено по делото по чл.47, ал.5 ГПК и на основание ал.6 от същата разпоредба ѝ е назначен особен представител.

Освен това, съгласно решение № 10 от 25.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 16/2019 г., II т. о., ТК, за да бъде издадена заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, когато в заявлението за издаване на заповедта за изпълнение се претендират суми въз основа на твърдяна предсрочна изискуемост на кредита, е необходимо кредиторът да е упражнил правото си да направи кредита предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Ако в исковото производство по реда на чл. 415, ал. 1 и чл. 422, ал. 1 ГПК, без значение дали предявеният иск е установителен или осъдителен, бъде установено, че потестативното право на кредитора да направи кредита предсрочно изискуем не е надлежно упражнено преди подаване на заявлението, но упражняването на това право се осъществи в исковото производство, не може да се отрече настъпването на изискуемостта на вземането. В това решение е прието още, че т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 02.04.2019 г. по тълк. д. № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС не разглежда хипотезата, когато предсрочната изискуемост е обявена на длъжника в хода на исковото производство – становище, което изцяло се споделя и от

настоящия съдебен състав. Така че дори съдът да бе приел ненадлежно връчване на уведомлението за предсрочна изискуемост на кредита преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, то това уведомление е редовно връчено на особения представител на ответницата, като приложение на исковата молба - решение № 198 от 18.01.2019г. по гр.д. № 193/2018г. на ВКС.

Предвид горното, предявените искове следва да бъдат уважени изцяло.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал.1 ГПК ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 2062,48 лева (140,26 лева – ДТ, 720,93 лева – адвокатско възнаграждение, 200 лева – възнаграждение за вещо лице и 1001,29 лева – възнаграждение за особен представител на ответницата). С оглед приетото ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, съдът по исковото производство по чл. 422 ал. 1 ГПК дължи произнасяне и по разноските по заповедното производство, като съгласно указанията, дадени в т. 12 от ТР, това следва да стане с осъдителен диспозитив. Ето защо, ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца и направените разноски по заповедното производство в размер на 782,80 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на П. К. В., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: *********, **съществуването на вземането на “УниКредит Булбанк” АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. ”Света Неделя” № 7, за следните суми: сумата от 6900,00лв. /шест хиляди и деветстотин лева/ - главница по договор за банков кредит по Програмата на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19 №671/0000/P000000000459945 от 19.01.2021г., сумата от 112,93лв. /сто и дванадесет лева и 93 стотинки/ – лихва за забава за периода от 15.02.2022г. до 24.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда - 25.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена заповед за**

изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 5349/2022 г. по описа на РС – Стара Загора.

ОСЪЖДА П. К. В., ЕГН *********, с постоянен и настоящ адрес: *********, да заплати на **“УниКредит Булбанк” АД,** ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл.”Света Неделя” №7, сумата от **2062,48 лева** - разноси по настоящото дело и сумата от **782,80 лева** – разноси по ч.гр.д. № 5349/2022 г. по описа на РС – Стара Загора.

Сумите могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка на *********, посочена в заповедното производство, с IBAN: *********.

Решението подлежи на обжалване пред ОС – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____